

РЕФЕРАТ

УПРАВЛЕНИЕ НА ИНОВАЦИОННИЯ ПРОЦЕС

НА ТЕМА:

ЗЕЛЕНИ ТЕХНОЛОГИИ (ИНОВАЦИИ)

Изготвил:

Проверил:

София, 2017

УВОД

Технологичните екологични иновации, които обикновено включват иновации на продукти и процеси, са най-изследваните видове зелени иновации по различни причини. Такива иновации са най-отчетливо количествено оценени сред различните зелени иновации, притежават висок потенциал за предизвикване на технически промени и стимулите за иновации са силно зависими от политиките в областта на околната среда. По този начин, според Шумпетер (1942), техническите промени могат да бъдат класифицирани на три етапа - изобретение, иновации и дифузия - докато изобретенията и иновациите могат да бъдат обобщени като научноизследователска и развойна дейност (НИРД) и заедно често се наричат в литературата просто иновации. Изобретението и иновациите включват създаването на идеята и нейното развитие в търговски жизнеспособни продукти и процеси, докато дифузионната фаза разглежда адаптирането и разпространението на иновациите.

В реферата ще се разгледат особеностите на зелените иновации, които подчертават необходимостта от политика в областта на околната среда, както и хипотезата на Портър за това как регламентите засягат стимулите за зелени иновации.

1. Особенности на зелените иновации

Икономистите обикновено посочват два различни вида пазарни неуспехи, свързани с екологичните нововъведения, които намалят стимулите на фирмите за иновации и по този начин водят до недостатъчно оптимално ниво на научноизследователската и развойна дейност в областта на инвестициите в околната среда, освен ако не се предприемат политически действия за коригиране на тези пазарни неуспехи¹. От една страна, това е пазарната неефективност, свързана със замърсяването на околната среда, и от друга страна, разпространението на новите технологии.

Първият пазарен неуспех се изразява в негативната външна икономическа активност. Тъй като замърсяването на околната среда не се оценява от пазара последиците от замърсяването не се поемат от самите замърсители, а от други страни, често пъти цялото общество. Там липсват стимули за фирмите и потребителите да намалят емисиите, ако не бъдат въведени подходящи политики. Тези политики могат или да интернализират възникналите екологични разходи, или да ограничат позволеното замърсяване. Вторият пазарен неуспех имат положителният външен характер, свързан с научноизследователската и развойна дейност, поради естеството на новите знания, свързани с обществените блага. Фирма, която инвестира в научноизследователска и развойна дейност в областта на околната среда

¹ Jaffe, A. B., Newell, R. G. and Stavins, R. N. (2005). A tale of two market failures: Technology and environmental policy. *Ecological Economics*, 54, 164-174.